

„Slov. Gospodar“ povečamo z gospodarsko priložo!

V letu 1938 stopa »Slov. gospodar« povečan za lepo in praktično gospodarsko priložo na osmih straneh. Strokovnega in stanovskega čtiva bo tu za vse panoge kmetijskega gospodarstva, kot za vinarstvo, sadjarstvo, vrtnarstvo, poljedelstvo, živinorejo, gozdarstvo itd.

V teh prilogah bomo tudi obravnavali vsa važna vprašanja gospodarskega značaja, česar dosedaj še ni bilo. Razgledovali se bomo tudi po načinu kmetovanja v drugih krajih.

Sprejemali bomo tudi strokovne prispevke naših izkušenih kmetijskih gospo-

darjev in vabimo že danes vse, ki imajo bogate izkušnje pa volje, da bi jih tudi svojim tovarišem zaupali, da nam pošiljajo prispevke za to gospodarsko priložo. Posebno vabimo še vse mlade gospodarje, absolvente kmetijskih šol, ki so naša avantgarda v izboljšanju našega kmetijskega gospodarstva, da sodelujejo pri tej prilogi.

Priloga bo brezplačna in jo bo vsak mesec dobival vsak naročnik »Slovenskega gospodarja«.

Prosimo tudi, da si vsi priložo shranjete, ker vam bo v stalno korist!

zi Maribor vrnilo več naših sezonskih delavcev, ki so bili od pomladi do letošnje pozne jeseni zaposleni na Nemškem in v Franciji. Oni, ki so bili na delu med Nemci, pripovedujejo, da je bila tam letos hrana skrajno slaba. Hranili so se bolj s krompirjem. Kruh so morali kupovati, ker so prejeli na teden samo po dve hlebca. V denarju so zaslužili slabo. Celotnega denarnega zaslužka niso mogli vzeti s seboj v domovino, ampak so morali za polovico prisluženega denarja nakupiti v Nemčiji razne take potrebščine, ki jim ne bodo doma za pravo rabo. — Iz Francije se vrnišči sezonski delavci so bili pri boljši prehrani, a pri slabem denarnem uslužku, ker je vrednost francoskega franka nizka.

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl. Ljubljana, Breg št. 10—12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Molitev v spravo za bogokletje na lepih podobah objavljena se dobi v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila. Cena je 28 din za 100 komadov. Priporočamo oč. župnim uradom, da si isto naročijo!

Specialist za ženske bolezni dr. Benjamin Ipatić, Maribor, vogal Tomšičev drevored in Prešernova ulica 31, zopet ordinira. 1699

Obžalovanja vredni slučaji.

Prijet na pobegu v inozemstvo. Od orožnikov v Mežici je bil prav blizu meje prijeto 36 letni elektromonter Jožef Brajdič s Sušaka. Aretirani je bil na pobegu v Avstrijo. Odvzeli so mu večjo denarno vsoto, ker je osumljen, da je poneveril denar v Parkracu, kjer je bil uslužben.

Že zopet tatvina konjskih repov. Po Mariboru in okolici je že svojčas strašil tat, ki je vlamljal v noči v konjske hleve, rezal konjem repe in žimo prodajal. Prvega tata konjskih repov so po daljšem poizvedovanju izsledili, zaprli in je bil obsojen. Mariborski konjski mesar Jožef Heller je te dni naznanil policiji, da je nekdo porezal šestim njegovim konjem repe. V zvezi

s to drugo tatvino konjskih repov je bil aretiran nekdanji Hellerjev uslužbenec.

Dve tatvini in vlom v Mariboru. Trgovcu Karlu Selinšekcu na Tržaški cesti v Mariboru je sunil žepar v neki krčmi na Glavnem trgu listnico s 700 din. — Ivanu Kukovniku, upokojenemu železničarju s Koroške ceste, je izmaknil neznanec izpred neke trgovine v Jurčičevi ulici z ročnega vozička tri pakete, ki jih je pripeljal s popoldanskim brzovlakom iz Zagreba. Paketi so vsebovali raznih dišav in drugih predmetov za štiri jurje. Kukovniku je zginil tudi zavoj, v katerem je hranil 1500 dinarjev vredno umetno zobovje. — Drzen stepuh se je splazil v stanovanje Elizabete Lorber v Vetrinjski ulici. Iz spalnice je populil 900 din vredno zlato žensko zapestno uro z verižico.

Tatovi pod ključem. Orožniki na Pobrežju pri Mariboru so izsledili celo tatinsko družbo. Pobreški mesar in prekajevalec Valentin Smode je opazoval od poletja sem, da so mu zginjale na nepojasnen način telečje kože. Ko pa mu je zginila lepega dne iz mesnice kar cela zaklana svinja, je obvestil o tatvini orožnike, ki so začeli zadevo preiskovati. Sedaj se je posrečilo, da je bil razkrinkan glavni krivec Alojz Erjavec, nekdanji Smodejev hlapec. Erjavec, ki je očitana dejanja po aretaciji priznal, je ukradene kože skrival pod gnoj. Izpod gnoja jih je zakopal ob ugodnih prilikah na polju. Od tamkaj jih je odnesel Erjavčev pomagač in jih je prodajal brez ovir po Mariboru. Radi tatvin pri Smodeju je zaprtih osem ljudi. Aretirani priznavajo, da so izmaknili Smodeju svinjo iz mesnice in so jo skupno pojedli. Smode je v celoti oškodovan za 10.000 din.

V mladosti nepoboljšljiv vlomilec. Milan Pleša, 21 letni delavec, je čehoslovaški državljani in je bil radi vlomov in tatvin izgnan iz naše države. Kljub izgonu se je potikal ter skrival po mariborski okolici in je zagrešil tri čume. V Studencih pri Mariboru je vdrl v stanovanje S. Dunsta in mu je odnesel obleke za 1500 din. V Radvanju pri Mariboru je zagrešil vlom

Kakšna noč je pravkar minula!

Ali hvala Bogu, da ni bilo huje!

Lahko noč, Anica! Dobro se naspi!

Ko je prišel zjutraj v hišo in je našel Anico tu in je sonce veselo sijalo skozi okna, se mu je zdelo, da je imel le sanje tako hude.

Toda naslednje dni in tedne se je še dostikrat prepričal, da niso bile sanje, kar se je to noč zgodilo. Gospodje s sodnije so ga spraševali sem in tja; saj je bil Tine edini, ki je kaj vedel. Rozika je ležala v mestu v bolnišnici, ali od nje ni bilo kaj izvedeti. Govorila je venomer o zakopanem zlatu in o mrliču, zraven pa vpila, da je bila groza. Počasi se je sicer zopet pomirila in zdravniki so dejali, da bo že spet bolje, ali kdaj, tega niso vedeli povedati.

Polagoma so se tudi govornice polegale in ljudje so govorili spet o drugih novicah.

Tine ni povedal nikomur nič. Niti Anici ne.

Kmalu je postala zgodba o zakopanem zlatu zopet to, kar je bila: pripovedka iz davnih dni.

Le enkrat se je je Tine še živo spomnil. To je bilo v nedeljo pred sv. Katerino. Tedaj je šel na vse

zgodaj, še preden se je začelo opravilo na Bistrici, z Anico od doma. Šla sta v sosedno faro k maši, ker ni navada, da bi bila na tak dan v domači cerkvi.

Tedaj ga je Anica tako grede vprašala:

»Tine, to te moram vprašati: Kaj si takrat mislil, ko si mi rekel, da si se namenil, zlato kopati?«

Tine je malo zardel in se zresnil:

»Oh, veš — to so bile tudi take muhe, ki so mi v mojih slabih časih rojile po glavi. Zdaj sem svoje zlato že našel, kaj?«

Anici sta se zopet zasvetili njeni zvezdici, rekla pa ni nič. Pozneje, ko sta bila že daleč zunaj za Martincem, je Tine segel v žep in pogledal na uro. Nasmehnil se je in ozrl na Anico.

»Ali veš, kaj gospod doma pravkar s prižnice oznanjujejo? — V stan svetega zakona hočeta stopiti...!«

KONEC

lek pognal v sence. Strel je prstan popolnoma razobličil. Dell prstana so Dioszegyju tako hudo poškodovali možgane, da je bil takoj mrtev.

Izdatna svatbena gostija

V neki vasi na Moravskem so imeli poročno pojedino po starem običaju, ki se je je udeležilo 150 ljudi. Gostje so pospravili eno kravo, dve teleti, devet prašičev, 64 gosi in kokoši ter 30 kg rib. Peciva in močnatih jedil so pokončali toliko, da jih je moral pek pripeljati z velikimi lojtrnicami. Tudi žejo so svatje pokazali, kakor se spodobi. Popili so dva polovnjaka vina in deset sodov piva. In vse to veselje je trajalo komaj en dan in eno noč.

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!